

Sygn. akt I CZ 23/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek (sprawozdawca)

SSN Stanisław Dąbrowski

w sprawie z wniosku M. Spółki z o.o.

przy uczestnictwie Banku G. i Z. Spółki z o.o. w upadłości

o wpis w księdze wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 maja 2009 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Z. Spółki z o.o.

w upadłości w Warszawie na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30.01.2009 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania „Z.” spółka z o.o. w upadłości stwierdzając, że jest ona niedopuszczalna. Skargę kasacyjną wniesiono bowiem na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28.08.2008 r., w którym zmieniono orzeczenie sądu I instancji przez odrzucenie skargi na orzeczenie referendarza sądowego. Zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie nie jest orzeczeniem co do istoty sprawy i nie ma też zastosowania art. 519¹ § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł uczestnik postępowania, zarzucając naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 370, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. i wskazując na powyższe domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej ma art. 519¹ § 1 k.p.c. Przepis ten stanowi, że od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego – przysługuje skarga kasacyjna, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Takim przepisem szczególnym jest art. 519¹ § 4 k.p.c., w którym nie wymieniono spraw z zakresu postępowania wieczystoksięgowego. W sprawach tych – co do zasady – dopuszczalna jest skarga kasacyjna, jeśli spełnione są przesłanki z art. 519¹ § 1 k.p.c. Skarżone postanowienie nie dotyczy odrzucenia wniosku, ani umorzenia postępowania. Istota zagadnienia sprowadza się więc do tego, czy skarżone orzeczenie jest „postanowieniem co do istoty sprawy”, o którym stanowi art. 519¹ § 1 k.p.c. Na to pytanie należy oczywiście udzielić odpowiedzi negatywnej. Zgodnie przyjmuje się, że postanowienie co do istoty sprawy to takie, które rozstrzyga o istocie sprawy. Dotyczy to również postanowień wydanych w toku postępowania wieczystoksięgowego. Tych cech nie ma postanowienie o odrzuceniu skargi na orzeczenie referendarza sądowego, które wprawdzie kończy postępowanie, lecz nie orzeka o istocie sprawy.

Tą istotą było natomiast żądanie dokonania wpisu w księdze wieczystej zmiany wierzyciela trzech hipotek ujawnionych w tej księdze. Tej oceny w niczym nie może zmienić okoliczność błędnego pouczenia przez sąd o możliwości wniesienia skargi kasacyjnej. Nie ma także żadnego znaczenia fakt zaskarżenia tego postanowienia zażaleniem.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.